

Willekes verhaal

Ik heb al veel geborduurd in mijn leven, maar nog nooit een zelfontworpen mandala. Het leek me saai om te doen en ik dacht dat het erg moeilijk zou zijn om een aansprekende mandala te bedenken die geschikt zou zijn als beginpunt van deze Merkwaardig Motief per Maand. Daarom ging ik voor zekerheid en koos een patroon uit het Cirkelboek, in de hoop dat ik, als dat hele motief eenmaal op de lap stond, genoeg ~~durf~~ lef en inspiratie zou hebben om verder te gaan.

Om te bepalen op welke plek de mandala moest komen, gooide ik een muntje op de lap. Het middelpunt van het muntje werd het middelpunt van de mandala had ik met mezelf afgesproken. Het was wel lastig dat het muntje bovenaan de lap viel. Omdat een mandala helemaal wordt volgeborduurd zou de lap 'topzwaar' kunnen worden. Er is dan geen evenwicht in de compositie omdat de motieven bovenaan de lap door kleur en/of grootte meer aandacht vragen dan de motieven onderaan. Om dit te voorkomen borduurde ik de mandala voornamelijk in lichte tinten.

Ik begon met paars en borduurde de contouren van de ster. Ziezo, de mandala had nu in ieder geval een krachtig middelpunt. Tot mijn verbazing kreeg ik nu al inspiratie om verder te gaan en het cirkelboek ging aan de kant. Ik borduurde acht donkerrode vierkantjes tussen de punten van de ster, en daarna een oranje lijn om de ster met vierkantjes heen.

Het bleek erg leuk om een mandala te borduren, het niet steeds heen en weer kijken hoeven tussen patroon en borduurwerk was een heel ontspannen manier van werken. Verder was het heel verrassend hoe mooi en evenwichtig het borduurwerk werd. Het lijkt alsof er goed over is nagedacht, maar het borduurwerk is echt al doende ontstaan.

De regel dat je tussentijds niet uit mocht halen heb ik enkele malen overtreden, omdat ik soms niet tevreden was over de gekozen kleur. Op het eind was het nog best lastig om de mandala helemaal rond te krijgen. Een onderzetter bleek hierbij een handig hulpmiddel.

Na het voltooien van de mandala heb ik de lap met rijgdraden verdeeld in twintig vlakken. Dat geeft houvast bij de verdere invulling van de lap. Eerst reeg ik "stralen" vanuit het centrum van de mandala. Vervolgens deelde ik de daardoor ontstane vlakken op gevoel op in kleinere stukjes. Mogelijk verandert de indeling nog in gedurende het borduren, of misschien gebruik ik ze nauwelijks.

MMM 2026 deel 1 Mandala,
Willeke te Biesebeek en Erna Merema